

Ὁ σεβαστὸς Γέροντας π.Σάββας ἠκολούθει τὰς 19 Ἱ.Μονὰς τοῦ Ἀγ.Ὁρους νομίζων, ὅπως πολλοί, ὅτι πρέπει εἰς τὰ τῆς Πίστεως νὰ κάνωμεν καὶ ὠρισμένας οἰκονομίας, ἄχρι καιροῦ!...

Ἦτο ὁμῶς καλοπροαίρετος καὶ ἐνάρετος.

Τοῦτο εἶχον ἐκμεταλλευθῆ οἱ μνημονεύοντες καὶ κοινωνοῦντες μὲ οἰκουμενιστὰς νεοαγιορεῖται καὶ εἶχον πλαισιώσει τὸν Γέροντα μὲ συνεχεῖς ἐπισκέψεις. Εἶχον τοῦτον ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Ἐὰν ὁ ζῆλος ἦτο καλός, ἔλεγον εἰς τοὺς ὑποτακτικούς των, δὲν θὰ τὸν ἠκολούθει καὶ ὁ ἐνάρετος π.Σάββας;

Ὅμως διεψεύσθησαν! Ὅταν ὁ «πατριάρχης» Δημήτριος συνελειτούργησεν μὲ τὸν πάπαν τῆς Ρώμης Δεκέμβριον τοῦ 1987, τότε ὁ Γέροντας ἐξανέστη! Δὲν ἠνέχθη ἡ ψυχὴ του νὰ εὑρίσκειται εἰς μίαν τοιαύτην, **ἀνοικτὰ οἰκουμενιστικὴν «ἐκκλησίαν»**. Ὁμοῦ μὲ ἑτέρους συνασκητὰς του διεμαρτυρήθη καὶ διεχώρησεν τὴν εὐθύνην του ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀγιορεῖτας πὺ ἀκολουθοῦν τὰς 19 Ἱ.Μονὰς.

Διέκοψεν τὸν ἐκκλησιασμόν του εἰς τὰς 19 Ἱ.Μονὰς καὶ εἰς ὅλα τὰ κελλία καὶ ἐξαρτήματα πὺ ἀκολουθοῦν αὐτάς.

Ὅλοι οἱ μνημονεύοντες ἐξανέστησαν.

Μοναστηριακοὶ καὶ κελλιῶται προσέτρεξαν νὰ μεταπέισουν τὸν Γέροντα. Ἐστάθη ἀδύνατον. Αἱ ἐνοχλήσεις, ὁμῶς ἀπέβησαν συχναὶ καὶ φορτικά.

Καταχωροῦμεν ἐπιστολὴν του ἐν ἀντιγράφῳ, τὴν ὁποῖαν ἀπέστειλεν εἰς συνασκητὴν του παρενοχλοῦντα.

Ἡ ἐπιστολὴ του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἱ.Κελλίον Ἅγιος Νικόλαος Καψάλα
13 Αὐγούστου 1991

Ἀγαπητὲ π.Νικόδημε, εὐλογεῖτε.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν σου, πρὸ ἡμερῶν, εἰς τὸ κελλίον μας, ἐπανέλαβες τοὺς ἀνορθοδόξους δογματισμούς σου ὅτι εἴμεθα ἐκτὸς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ δὲν μνημονεύομεν τὸν πατριάρχην Δημήτριον κι ἄλλα τινὰ διὰ τὰ ὁποῖα ἀναγκαζόμεθα καὶ γράφομεν τὰ κατωτέρω πρὸς καλυτέραν πληροφόρησίν σου, διότι τὰ ἐπιχειρήματά μας κατὰ τὴν συνομιλίαν μας, ἀφαιροῦν τὴν εἰρήνην σου καὶ συγχίζεσαι.

Εἰς τὸ Γεροντικὸν γράφει ὅτι ἐρωτηθεὶς ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων ἐὰν εἶναι ὑπερήφανος, πόρνος, αἰρετικός, ἀπήνησεν ὅτι τὰς πρώτας κατηγορίας, ἐμαυτῷ ἀπιγράφω, ὄφελος γὰρ τῇ ψυχῇ μου, τὸ δὲ αἰρετικός, **χωρισμὸς ἐστὶν ἀπὸ Θεοῦ**. Λοιπὸν, κατὰ σὲ (ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς 19 Ἱ.Μονὰς –πλὴν τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου,

Σκήτης Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τόσων Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν), εἴμεθα πλανεμένοι, σχισματικοί! Δυσκολεύεσθε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως **κηρύττει αἵρεσιν**, διότι θὰ πρέπη ταυτοχρόνως νὰ ὁμολογήσετε ὅτι εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἡ κοινωνία σου μὲ τοὺς λυκοποιμένας καὶ νὰ παύσης νὰ τοὺς ἀκολουθῆς, ὅπως ἐντέλλονται ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Σύνοδοι. Προσπαθεῖς νὰ δικαιολογήσης τοὺς Φαναριώτας, ἀλλὰ αἱ δηλώσεις καὶ τὰ ἔργα των σὲ διαψεύδουν.

Ματαίως ἐπικαλεῖσαι τὴ γνώμην τοῦ π.Παϊσίου καὶ τῶν ἄλλων πού «οἰκονομοῦν» τὴν κατάστασιν, πῶς ὅταν θὰ ἔρθῃ καιρός (ἂν, δῆθεν, κοινωνήσῃ ὁ Δημήτριος μὲ τὸν πάπα -ὅπως μᾶς λέγεις!) θὰ διαχωρίσετε τὶς εὐθύνες σας... σὲ ὅ,τι διαφωνεῖτε μὲ τὴν διδασκαλίαν Ἀγίων Πατέρων καὶ Συνόδων, πλανᾶσθε.

Τὰς γνωματεύσεις πού ἐπικαλεῖσθε, εἴτε τοῦ Γέρο-Παϊσίου εἶναι, εἴτε τοῦ γείτονός σου παπᾶ-Ἰσαάκ, πού ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Δημήτριος ὀρθοτομεῖ (!!!) εἴτε ἄλλου τινος εἶναι, ἐφόσον ἀντιτίθενται μὲ τὴν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν, θέλεις νὰ τὶς δεχθῶμεν ὡς θεάρεστες; Τί εἶδους οἰκονομία χρησιμοποιεῖτε ἀφοῦ προδίδεται ἡ ἀλήθεια καὶ καταντᾶ παρανομία; Ἰσχυρίεσθε ὅτι ἐπειδὴ τὸ εἶπεν ὁ Γέρο-Παῖσιος ὅτι “δὲν τὰ θέλει αὐτὰ πού κάνει ὁ Δημήτριος, τὸν παρασύρουν οἱ γύρω του ἱεράρχαι” ἢ τὸ “ἂν διακόψωμεν τὸ μνημόσυνον εἴμεθα... ἐκτὸς ἐκκλησίας (!!!) κ.λ.π.” διὰ τὰ ὅποια, τόσον διὰ ταῦτα ἢ παρόμοια, ὁ Ἅγ.Χρυσόστομος λέγει: “Γέλως πάντα ταῦτα τὰ ρήματά τους καὶ μῦθοι ἀνοήτων παιδῶν”. Εἶναι καρποὶ νέας θεολογίας, διὰ τῆς ὁποίας, ἀπὸ 1920, τὸ Φανάρι μὲ τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον ἀποκαλεῖ τοὺς αἵρετικούς “συγκληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ” !!!

Χρησιμοποιεῖς τὰ λόγια τῶν **Ἁγ.Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** καὶ **Ἁγ.Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου**: “Οὐτε αἷμα μαρτυρίου δὲν ἐξαλείφει τὸ σχίσμα” καὶ “δίχα ἐπισκόπου μηδὲν πραττέσθω”. Ἄρα, λέγετε, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, εἴμεθα... ἐκτὸς ἐκκλησίας!...

Αὐτὰ, ὅμως τὰ λέγουν οἱ Ἅγιοι, καὶ πολὺ σωστά, διὰ περίοδον Ὀρθοδοξίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς γαλήνης. Σήμερον, ὅπου ἡ θύελλα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ πλανᾶ καὶ ἐκλεκτοὺς, ἰσχύουν οἱ λόγοι τῶν ἰδίων Ἀγίων: “Ἐὰν εἶναι ὁ ἐπίσκοπός σου κακόδοξος, φεύγετε, φεύγετε, φεύγετε, ὡς ἀπὸ πυρὸς καὶ ὄψεως” (Χρυσόστομος) καὶ “ἔὰν παρὰ τὰ διατεταγμένα διδάσκη ὁ ἐπίσκοπός σου κἂν παρθενεὺῃ (γράφε· κἂν πρᾶος καὶ ἀσκητικὸς φαίνεται ὁ Δημήτριος, ὡς... ἀρχηγὸς Ὀρθοδοξίας!!), κἂν σημεία ποιῇ κἂν προφητεὺῃ, λύκος σοι φαινέσθω μὲ δορὰν προβάτου, φθορὰν ψυχῶν κατεργαζόμενος” (Ἁγ.Ἰγνάτιος). Ἄν ὀρθοτομοῦσε ὁ Δημήτριος, θὰ εἶχες δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆσαι αὐτοὺς τοὺς λόγους τῶν Ἀγίων. Τώρα κολοβώνεις τὰ πατερικὰ λόγια εἰς τὰ μέτρα σου, διὰ νὰ δικαιολογήσης τὴν εὐθύνην τῆς συμπλευσεῶς σου μὲ Δημήτριον, Παρθένιον Ἀλεξανδρείας, Ἰάκωβον Ἀμερικῆς, Χαρκιανάκη κ.λ.π. καὶ τὰ τοσαῦτα Πατερικὰ χωρία Ἀγίων Συνόδων καὶ Ἀγίων δὲν σοῦ ἀρκοῦν; Ἡ **φοβεῖσαι μήπως γίνης ἀποσυνάγωγος** ἀπὸ τοὺς κακοδόξους; Ἄξια δὲν ἔχει ὅτι τ' ἄλλα πατριαρχεῖα κοινωνοῦν μὲ Φαναριώτας, ἀλλὰ ποῖοι ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τῶν Ἀγίων καὶ εἶναι μὲ τὴν Ἀλήθειαν! Οἱ Ἅγιοι λέγουν

ὅτι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι ὁμολογοῦν τὴν Ἀλήθεια. Ὁ Παρθένιος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἶπεν ὅτι τὸν Μωάμεθ ἀναγνωρίζει Ἀπόστολον, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη διὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ (!!!) κ.λ.π. Τίς γνωστὸς βλασφημίας, περὶ Ἰακώβου Κουκούζη καὶ Χαρκιανᾶκη περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμε τὰς κακοδοξίας των... Μὲ αὐτοὺς κοινωνεῖτε ὡς ὀθροτομοῦντας!! Ποῖος θὰ καταδικάσῃ τὸν Ἰάκωβον Κουκούζη; Ὁ Παρθένιος ἢ ἡ ἐπιτροπὴ Φαναριωτῶν μὲ τὸν Βαρθολομαῖον ἢ ὁποῖα ἐξετάζει ἀπὸ διετίας ἂν ὁ Χαρκιανᾶκης εἶναι αἰρετικὸς (σ.σ. ὅπως αὐτὸς κατηγογήθη ἀπὸ τὸν μητροπολίτην Φλωρίνης Αὐγουστῖνον καὶ ἀπὸ Ὁρθοδόξου τῆς Αὐστραλίας); **Δὲν θέλουν νὰ λάβουν θέσιν (κατὰ τοῦ Χαρκιανᾶκη), δὲν τὸ κατανοεῖς;**

Ὑπεσχέθησαν οἱ Φαναριῶται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τριῶν ἡγουμένων ὅτι θὰ ἀνακαλέσουν καὶ θὰ διορθώσουν τὴν συνέντευξιν τοῦ πατριάρχου Δημητρίου ...περὶ Θ.Κοινωνίας ἀπὸ Λατίνους, τὸν Χαρκιανᾶκη θὰ ἀλλάξουν ἀπὸ πρόεδρο διαλόγων κ.λ.π. Βλέπεις πούθεν ἀδιόρθωσι; Ἡ μήπως ἐπειδὴ τὸ λέγει ἀδιάντροπα ὁ Γ.Παῖσιος ὅτι οἱ δηλώσεις καὶ τὰ ἔργα τοῦ Δημητρίου δὲν προσκρούουν εἰς τὰ δόγματα καὶ δὲν βλέπει τὴν ἀλήθειαν, ἄρα δὲν ἔχομε εὐθύνη ...ἄς συνεχίσωμε τὴν κοινωνία μαζί τους;

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Καὶ τὸν Ἁγ.Θεόδωρο Στουδίτη καὶ Ἁγ.Μάξιμο ὁμολογητὴ καὶ ὅσους Χριστιανοὺς δὲν ἀκολουθοῦσαν τὴν ἐκάστοτε κρατοῦσα Ἱεραρχία πού κήρυττε αἵρεσιν, σχισματικὸς τοὺς ἔλεγε. Ὁ Ἁγ.Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης διακονούμενος ἀπὸ τὸ λιοντάρι, θαυματουργὸς ὑπάρχων, ἐπλανᾶτο καὶ δὲν ἐδέχετο τὴν 4^{ην} Οἰκουμ. Σύνοδο, παρασύροντας τόσες χιλιάδες μοναχοὺς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ὁ Ἁγ.Εὐθύμιος τὸν ἐδιόρθωσε καὶ μετενόησε. Καὶ διερωτᾶσαι: “Κάνει λάθος ὁ Γ.Παῖσιος ἢ 70 τόσοι Ἱεράρχαι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας;”. Διὰ τῆς βίας θέλεις ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἀναδείξῃ ὁμολογητάς; Εἰς τὴν οἰκονομαχικὴν σύνοδον τοῦ 754 μ.Χ ἐπὶ Κοπρωνύμου διαβάζουμε ἀπὸ τὰ πρακτικὰ Συνόδων ἐκεῖνο τὸ φοβερὸ τῶν 338 συνοδικῶν: “Ζήτω ὁ Βασιλεὺς, σήμερον σωτηρία γέγονε ...οἱ εἰκόνες εἶναι εἰδῶλα ἢ θὰ καταστρέφονται ἢ θὰ ἀναρτῶνται ὑψηλὰ διὰ νὰ μὴ προσκυνῶνται κ.τ.λ.” Σοῦ κάνει ἐντύπωση, λοιπόν, ἂν μπορούν νὰ πλανηθοῦν 70; Δὲν βλέπεις πόσοι πλανήθηκαν; Καὶ σήμερον θέλουν μίτρες, μπαστούνια, ἡγουμενίαι καὶ ὁμολογία εἰς τὰ χαρτιά δηλ. κάποια διαμαρτυρία (χωρὶς νὰ παύσουν τὸ μνημόσυνο) ἀνεχόμενοι νὰ καινοτομοῦν τὸ Εὐαγγέλιον οἱ κάθε «Δημήτριον», «Ἰάκωβον», «Παρθένιον» ...κ.λ.π.

Ὁ Ἁγ.Θεόδ. Στουδίτης γράφει: “ὅτι ἔργον μοναχοῦ εἶναι νὰ μὴν ἀνέχεται νὰ καινοτομεῖται εἰς τι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ”. Εἰς τὸ «συλλεῖτουργον» τῆς Ρώμης ὁ Δημήτριος δὲν ἐκοινωνήσε μὲ τὴν ὄστια τοῦ Πάπα, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν ἀντιδράσεις τῶν συντηρητικῶν. Ὑπέγραψε εἰς τὴν Ρώμην τότε καὶ τόσες ἄλλες φορὲς ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔχουν μυστήρια. Δὲν σᾶς ἀρκεῖ; Ἀντέδρασαν ποτὲ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ κάθε ἐποχῆς Χριστιανοὶ σὲ καιρὸ κηρυττομένης αἰρέσεως, ὅπως ἐσεῖς οἱ μνημονεύοντες τὸν πατριάρχη Δημήτριον; Ποῦ εὐρήκατε παραδείγματα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν

ιστορία και λέτε ότι τους μίσησε; Εάν είσθε υιοί εκείνων (δηλ. μιμηταί τῶν ἀγίων) τὰ ἔργα «Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν ...», κατὰ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Ἁγιορεῖτες τότε ἐπὶ Βέκκου διέκοψαν τὸ μνημόσυνό του, ἐνῶ δὲν εἶχε καθαιρεθεῖ ἀπὸ Σύνοδο! Καὶ ἡ ἔμμομή των εἰς τὰ πατερικὰ κελεύσματα (μὴ κοινωνεῖτε τοῖς ἀποστατήσασιν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν) τοὺς ἐχάρισε τὸ μαρτυρικὸ στεφάνι. Τῶν δὲ συλλειτουργησάντων μὲ Λατινόφρονας τὰ πτώματά των εὐρίσκονται μέχρι σήμερον ὡς γνωστὸν τυμπανιαῖα, ὄζοντα, ἀδιάλυτα, πρὸς παραδειγματισμό.

Μᾶς εἶπες ὅτι: «Ὁ Δημήτριος, ἄν δὲν ἐξομολογηθεῖ γι' αὐτὰ ποὺ κάνει, θὰ κολαστεῖ...» Ὁμιλεῖς σοβαρῶς π.Νικόδημο ἢ ἀστεύεσαι καθ' ἑαυτόν; Δηλαδή καὶ ὁ Ἀθηναγόρας νὰ μετανόει καὶ νὰ ἐξομολογεῖτο ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του (χωρὶς νὰ διορθώσῃ δημοσίως ὅ,τι ἐγκλήματα δημοσίως ἔπραξεν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας)... θὰ ἐσώζετο!;;; Χωρὶς δημοσίαν ἀποκήρυξιν τῆς πλάνης των ἀρνητῶν καὶ τῶν αἰρετικῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέτωμεν... **μυστικὰς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεις!!!** Διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀπ' αἰῶνος αἰρετικοί, τὴν τελευταίαν στιγμή μετενόησαν καὶ ἐσώθησαν!!... Ὅπερ ἠθελημένον (ἐν γνώσει) ψεῦδος.

Δεῖξε μας μία καὶ μόνη Πατερικὴ μαρτυρία ἢ ὁποῖα νὰ δικαιολογῇ τὴν παραμονὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κηρύττοντος αἵρεσιν τύπου πράου, ἡσυχου καὶ ἀρχηγοῦ ὀρθοδοξίας Δημητρίου. Θὰ μᾶς ἀγίασῃ τοιαύτη ὑπακοὴ εἰς ἱεραρχίαν ἢ ὁποῖα δὲν ὀρθοτομεῖ; Ἄν δὲν θέλῃς νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι ἡ Ἰ.Μ. Ἐσφιγμένου καὶ τόσοι Ζηλωταὶ Πατέρες εἶναι ἄξιοι τιμῶν (κατὰ τὸν ἸΕ' κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου), **σιῶπα καὶ μὴ βλασφημῆς ὅτι εἶναι σχισματικοί, ἐκτὸς Ἐκκλησίας κ.λ.π.** Ἄγνοεῖς τὴν ὑπαρξιν τῆς διαθήκης τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ (δὲν ἠθέλε τοὺς Λατινόφρονας οὔτε εἰς τὴν κηδεῖαν του);

Μελέτησε, λοιπόν, πρῶτον καὶ ὕστερον γνωματεύεις!... Κατὰ τὴν γνώμην σου εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ τόσοι ἄλλοι μὴ κοινωνήσαντες μὲ κακοδόξους... ἐκτὸς Ἐκκλησίας!!

Εἶδες ποὺ ὀδηγεῖ ἡ «θεολογία» σου; Ὅποῖον κατάντημα, Ἁγιορεῖται καὶ νὰ κρατοῦν ὡς εὐαγγέλιον τὸ βιβλίον “Τὰ δύο ἄκρα” τοῦ π.Επιφανίου Θεοδωροπούλου!! Μᾶς συνιστᾷς διαμαρτυρίας σὰν αὐτὰς τὰς ὁποίας ἀναγινώσκομεν εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ “Τὰ δύο ἄκρα” σελ.19 καὶ 22: **«Διὰ Ἱεροῦς Κανόνας ποὺ εἶναι ἀνεφάρμοστοι εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὡς στερούμενοι ἀγάπης». Καὶ ἀποκαλεῖ τὸν Ἀθηναγόρα, «ἔχοντα ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗ ἀγάπην»!!** Ὡραία συνέπεια! Παρομοίας διαμαρτυρίας... βλέπομεν π.χ. ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰ.Μ.Γρηγορίου ζητεῖ νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας τῆς Ἰ.Κοινότητος, ὅτι ἂν σταλῇ ὁ ἀρχιεραμματεὺς εἰς Αὐστραλίαν, δὲν θὰ συλλειτουργήσουν μαζί

¹ σ.σ. Ὅχι πὼς ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ μετάνοια δὲν ἐξαλείφουν ἁμαρτίας, ἀλλὰ οἱ ἀρνηταὶ τῆς Πίστεως, καὶ δὴ πατριάρχαι, δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινώσεως ἑαυτῶν, διότι ἐγιναν τέλεια ὄργανα τοῦ σατανᾶ.

του. Καὶ ὁ μὲν ἀρχιγραμματεὺς δὲν μετέβη, ὁ δὲ π.Βασίλειος ἡγούμενος τῆς Ἱ.Μ.Σταυρονικήτα, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἄλλων Μονῶν, ἔστειλεν τὸν π.Τύχωνα διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Χαρκιανάκη... Ἐπιστρέφοντας ὁ π.Τύχων, ἐστάλη εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Κελλίου “Μπουραζέρι”. Ἐκεῖ συνελλειτούργησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μ.Γρηγορίου (ὁ π.Ἀθανάσιος) μὲ τὸν π.Τύχωνα καὶ τοὺς λοιπούς... Περιπτεύουν τὰ σχόλια...

Ὁ π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος ἐσιώπησεν ὅταν πρὸ εἰκοσαετίας ἀνήρεσαν τὶς πλάνες του! Ἔσεῖς, μὲ τὰ ἴδια ἀθεολόγητα ἐπιχειρήματα, θέλετε νὰ διακαιολογήσετε -ὅπως καὶ ἐκεῖνος- τὴν κοινωνίαν σας μὲ «παναγιωτάτους» πὺ κηρύττουν αἰρέσεις “γυμνῇ τῇ κεφαλῇ”, ἐφαρμόζοντες τὴν δαιμονιώδη ἀγάπην τῶν ὑπὲρ τῶν ἑτεροδόξων, τοὺς δὲ ὄντως Ὁρθοδόξους διώκουν, «ἀποσχηματίζουν», ἀμιλλώμενοι τοὺς «Βέκκους», «Κοπρωνύμους» κ.λ.π. Ὅταν τοὺς πολυχρονίζετε καὶ τοὺς μνημονεύετε, εἶναι σὰν νὰ τοὺς λέγετε· «εἴσθε ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν καὶ σὰς πρέπει ὑπακοή, τιμὴ, μνημόσυνον κ.λ.π.». Καὶ δὲν τοὺς βοηθεῖτε νὰ κατανοήσουν τὴν κακὴν πορείαν τους, ἐνῶ μὲ τὴν διακοπὴν μνημοσύνου θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς αὐτοὺς κρίσις συνειδήσεως καὶ ἀναζήτησις ἀληθείας. **Καὶ ἡ εὐθύνη σας**, μὲ τὴν ἔνοχον σιωπὴν (τὴν ὁποῖαν ὁ Ἁγ.Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς χαρακτηρίζει τρίτον εἶδος ἀθεΐας) ἔστω μὲ τὶς διαμαρτυρίες, αὐξάνει ἡμέρα τῇ ἡμέρα...

Ἡ κυρία Θεοτόκος, ἡ Προστάτις τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅταν ἤρχοντο οἱ λατινόφρονες, ἐπὶ Βέκκου, εἰς Ἅγιον Ὄρος διὰ νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἔνωσιν μὲ τοὺς Λατίνους, ὠμίλησεν ἡ ἴδια, λέγοντας· “ Ἔρχονται οἱ ἐχθροὶ τοῦ Υἱοῦ μου καὶ ἐμοῦ”. Τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅταν ἤρχετο ὁ διάδοχος τοῦ Βέκκου, ὁ Δημήτριος «ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδοξίας», εὔρε μελανοφορεμένον τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀπὸ τὴν ἐπὶ δύο ἐβδομάδας συνεχῆ πυρκαϊάν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν (**τὸν θρῆνον**) **τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου...**

Εἶθε νὰ εὗρης τὴν ὁδὸν τῆς **καλῆς διαφωνίας**, ὅπως δίδασκε καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης εἰς τὴν ἐρμηνεία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, λέγων: “Εἰ μὲν κατὰ τὴν πίστιν κακός (ὁ ἡγούμενος ἢ ὁ ἀρχιερεὺς) ἤγουν, εἰ μὲν ἔχει αἰρετικὰ δόγματα καὶ βλάσφημα, φεῦγε ἀπὸ αὐτὸν κἂν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανόν...”.

Μὲ τὴν Ὁρθόδοξον αὐτὴν ὁμολογίαν ἐκοιμήθη ὁ ἀείμνηστος Γέροντας
εἰς τὸ ὡς ἄνω Κελλίον του, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1991.
(Δημοδίευση εἰς τὸ περιοδικό “ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ” Ἁγ.Ὁρους)